

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 189. Schelstrati conatus ad evertendam horum Decretorum
auctoritatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV.
A. C. 1415.

§. CLXXXIX.

*Schelstrati conatus ad evertendam ho-
rum Decretorum auctoritatem.*

A st Schelstratus argumentorum infirmi-
tatem haud ignorans, finem, ad quem
collimabat, via tutiori, eaque magis ex-
pedita assequi sperabat, (*) afferens, se in-
venisse

(*) Iniquius Continuator Schelstratum tan-
tæ auctoritatis ac doctrinæ Virum quasi men-
daci vel hallucinationis arguit. Si nostro Con-
tinuatori forte suspecta erat Schelstrati fides,
cur non consuluit *Itinerarium Helveticò-Ita-
licum* Bruneti e secta Protestantium Anglica-
næ Ecclesiæ Doctoris ac Theologi, qui au-
thentica manuscripta, in quibus præfata verba
desiderantur, in Bibliotheca Vaticana se pro-
priis oculis vidisse testatur his verbis: *Juxta
Gallorum Codices manuscriptos, in Sessione IV.
conditum est Decretum, quod Pontificem subji-
cit . . . Conciliorum auctoritati tam quod
decreta, quam quoad reformationem in Capite
& membris . . . Ad hæc Schelstratus re-
spondit: hæc Decreti Sessionis IV. manu-
scripta nihil dicunt de reformatione in capite &
membris. Profeto quosdam mihi ejusmodi Co-
dices exhibuit, in quibus hæc verba omnino non
leguntur, & præcipue duo manuscripta ostendit,
de quibus evidens est, ea tempore, QUO ACTU
HOC CONCILIUM CELEBRABATUR,
conscripta fuisse. Adeo enim exploratos habeo
illius ævi characteres, atque scribendi modos, ut
me nullatenus deceptum fuisse, certissimum sit.*
*Hæc Brunetus. Ex Hermano etiam Vander-
Hardt, cuius fides Continuatori certe suspecta
esse non poterit, discere debuisset, Schelstra-
tum.*

venisse in Bibliotheca Vaticana, curæ suæ Sæcul. XV.
demandata, genuina quædam auctogra- A.C. 1415.
pha, (*) quorum auctoritate fultus Theo-
logos

tum non immerito hujus additionis Auctores
existimasse Basileensis Synodi Prælatos, hic
enim disertis verbis testatur: Collatis inter se
optimæ notæ Codicibus MS. cum aliis Codici-
bus ex Basileensi exemplari descriptis, se de-
prehendisse hanc particulam: & reformatio-
nem Generalem &c. assutam fuisse: Hæc quo-
que verba & ad fidem a Petro Crabbeo fuisse
intrusa facile colligere potuisset Continuator,
ex eo, quod in omnibus editionibus, quæ Co-
lonensem Crabbei præcesserunt, hæc verba de-
siderentur; Demum Basileenses suam editio-
nem ex tribus Codicibus manuscriptis Concilii
Constantiensis a Notariis ipsius hujus Sy-
nodi conscriptis compilarent; cum ergo in
his tribus Codicibus hæc verba: Reformatio-
nem &c. non reperiantur, argumento est, ea
primum in Basileensem editionem, atque inde
in Colbertinam, Victorinam, Hagenoensem &c.
irrepsisse, qua arte, quove consilio, vid. apud
Schannatum Concil. sæcl. 15. fol. 44. §. 3. Gall.
Vindic. contra Maimburg. dissert. 3. §. 4. Eug.
Lombard. Regal. Sacerd. l. 2. §. 16. Matth.
Petitdidier diss. hist. de sent. Conc. Const. pas-
simque plures alios.

(*) Profecto Continuator de Republica li-
teraria optime meritum se reddidisset, si con-
tra Schelstratum præallegata, quæ consuluit
Vaticani manuscripta, adulterata, vitiata, vel
supposititia aut falsa esse, ostendisset, vel faltem
Lectores suos ad ejusmodi Auctores atque te-
stes, qui hoc luculenter demonstrant, remisis-
set, quod tamen nec Arnaldus suus nec alii

bucus-

H h 3

Sæcul. XV. logos Gallos suis armis exuere posset;
 A. C. 1415. Concilii Constantiensis Decretorum auctoritatem tanquam unicum eorum Achilem enervando, ac præprimis ad oculum, ut confidebat, demonstrando, primum quartæ Sessionis decretum a Patribus Basiliensis Synodi corruptum fuisse. Quod ut probaret, Anno Incarnationis Domini cœ millesimo sexcentesimo octuagesimo tertio librum typis publicis vulgavit sub titulo: *Acta Concilii Constantiensis, ad expositionem Decretorum ejus sessionum IV. & V. facientia &c.* Doctorum plures huic lucubrationi responderunt, quos inter tamen argumentorum pondere ac soliditate eminuisse videtur Arnaldus in suis dilucidationibus circa Auctoritatem Conciliorum Generalium, atque Pontificum. (*)

FINIS TOMI XXV.

hucusque evincere potuerunt. Consultius igitur egisset, si intacto Schelstrato, simpliciter dixisset: solius Ecclesiæ Gallicanæ (non autem Ecclesiæ Universalis & summorum Pontificum) usu hæc Decreta esse confirmata, & quoad hæc verba observari. Saltem reticere non debuisset etiam in Galliis famosos illos quatuor Articulos, quos inter numeratur doctrina auctoritate Concilii supra Papam, anno 1682 conditos a Ludovico XIV. Galliarum Rege re vocatos fuisse.

(*) Dilucid. circa Author. Conc. Conf. & Basil. in 8vo 1711.

INDEX